

рѣтъ, ѹтвърденіето на черквата. Проси оставленіето на грѣхове ты си, и прощеніето на своиты си вразы. Проси Хрїстіанска на живота ти кончина, и свършенно поканіе. Проси добъръ отвѣтъ, и добра свѣсть въ деньтъ на второто Хрїстово пришествіе. Ты сж полезныты, и сносныты неща, защото сж дѣховны; и ако искашь и какво-годѣ свѣтовно нещю, „Ѣкрый ко Гбсподѣ пѣтъ твбй, ѡ ѹповай на негд, ѡ тбй сотвори тѣ.“⁽¹⁾ О словеса богодѣховенны на свѣтаго Дѣха! открий на Господа пѣта си, изави мѣ намѣреніето си, и той ще те просвѣти, и наѣчи, защото е премѣдръ; „ѹповай на негд,“ остави си надѣждата на Бога, и той ще те помилва, защото е всеблагъ; „той сотвори тѣ,“ той ще извърши, защото е всемогущъ. Открыло ли сѣ е едно мѣсто или мїрско, или дѣховно? принаса ли ти честь-та ти едно знаменито достоинство, една ползовита служба, една славна честь? не сѣ смѣшавай завчасъ, не дѣй смѣшава прїатели ты си, не дѣй привѣгнѣва къмъ ходатайства, не дѣй тича къмъ братїята на кметове ты, къмъ дворове ты на голѣмциты; не дѣй сѣ моли, не развѣрквай землѣта, и невето; „Ѣкрый ко Гбсподѣ пѣтъ твбй.“ Бдигни си очиты, и сърдцето къмъ Бога; препитай сѣ отъ Божественната онаѣ премѣдрость, и рѣчи: Боже мой, какъ ти сѣ вижда? да ли тѣй нещю е полезно за мене? и ако Богъ, който е отецъ на сичкыты, и най-вѣче на вѣрныты, познае ползата ти, ты вѣди спокоенъ, „и ѹповавай на него;“ Нека сѣ не трѣдатъ прїателїетити, и нека имѣтъ търпѣніе вразити ти, „тбй сотвори тѣ;“ той ще извърши желаніето ти, той ще махне мѣхнотиты, той ще те настави право за гдѣто желаешь; той ще те предпази отъ зависть-та на челоѣциты, отъ разореніето на честь-та; той ще те ѹтвърди като сїонската гора; стига само да имашъ волѣта си подчинена на волѣта на Господа, къмъ когото дѣмай сѣвога: „не какъ-то азъ искамъ, нѣ какъ-то ты, нека вѣде твоѣта волѣ;“⁽²⁾ и на късо: „Ѣкрый ко Гбсподѣ пѣтъ твбй, ѡ ѹповай на негд, ѡ тбй сотвори тѣ;“ „тѣй ако просимъ, ще прїемемъ.“ Это говори пакъ Златоустый, който дава подченіето: ако просимъ тѣй, безъ дрѣго ный полдчвамы желаемо, защото тѣй просимъ: „Ѣже нѣмъ просѣшымъ полезно єсть;“ то єсть, оныѣ неща, които сж полезны за насъ, що гы просимъ; и пакъ ный полдчвамы желаемо, когато просимъ вещи „достойны за оногво, отъ когото

[1] Псал. 36. ст. 5. [2] Мат. гл. 26, ст. 39.